

INICIATIVA PER CATALUNYA VA ACUDIR COM A CONVIDADA A L'ASSEMBLEA D'IU

A l'esquerra del poder

El lema de la I Assemblea General d'Izquierda Unida, que tingué lloc a Madrid els dies 11 i 12 de febrer, va ser «Únete a la alternativa», perquè s'hi ha pretès crear les bases per aconseguir la unió de tots els sectors socials d'esquerra decebuts per la política de govern del PSOE en un sol Moviment Polític i Social. Això no obstant, IC segeix sense integrar-se en el projecte.

Vicent Mifsud Estruch (Madrid)

La progressiva separació del PSOE de les bases socials que l'han dut al poder, que culminà el 14 de desembre amb la celebració de la vaga general, i ha culminat en el fracàs de la negociació amb els sindicats, ha permès el que no podien somiar ni els més optimistes mandataris del PCE quan, l'any 86, van promoure la creació de la coalició Izquierda Unida: veure treballar junts Pablo Castellano amb Julio Anguita, o Gonzalo Puente Ojea amb Gerardo Iglesias.

Aquest últim assenyalava en el dis-

cur que va obrir la primera Assemblea General d'Izquierda Unida que aquesta formació «ja no és només monopoli dels comunistes. De la mateixa manera que el PSOE ja no pot atribuir-se el monopoli dels socialistes», ja que —com deia el que aleshores era president de la coalició— dins d'IU conviuen actualment «comunistes, socialistes, ecologistes, pacifistes, feministes..., amb totes les lletres».

A causa de la pluralitat de sectors polítics i socials que formen IU, les diverses comissions de treball van tenir molt difícil de crear un programa per al que des d'ara s'autoqualifica Moviment Social i Polític. La prova més cla-

Pablo Castellano i Julio Anguita (dalt) treballen junts ara.

ra la tenim en el fet que en l'apartat programàtic referent a la defensa s'arribara a votar una esmena a la totalitat del projecte presentat per la majoria de la comissió.

On sí hi va haver consens fou en les eleccions de la candidatura al Parlament Europeu, a la presidència col·legiada i al candidat a les eleccions generals, paper que haurà de fer Julio Anguita, que tot i això, va dir que «el candidat a la presidència del govern no està contemplat en la Constitució Espanyola de 1978, i que aquesta denominació és fruit de la terminologia conservadora» per tant ell només es considerava una proposta més a les eleccions generals com qualsevol altre candidat de les altres províncies de l'estat.

Cristina Almeida.

La presidència col·legiada es va formar d'acord amb la quota de participació dels distints partits dins de la coalició. Per tant hi ha Julio Anguita, Gerardo Iglesias, Francisco Frutos, Ignacio Gallego —una altra vegada al seu partit de tota la vida després de la refofa PCE-PCPE del mes passat— i Nicolás Sartorius pel Partit Comunista; pel PASOC, Alonso Puerta i Franco González; també el secretari d'Izquierda Republicana, Isabelo Herreros, i els independents Cristina Almeida, Pablo Castellanos, Gonzalo Puente Ojea i Jaime Sartorius.

Per completar l'equip de quinze persones que havia de formar la presidència, a més d'evitar l'incompliment d'un dels punts del programa que no permet a cap dels dos sexes tenir una quota de participació dins dels òrgans del partit superior al 65%, s'agafi Julia Hidalgo, Ma. Ángeles Maestro, Lourdes Ortiz i Isabel Zarza.

D'altra banda, Fernando Pérez Royo tornarà a encapçalar la llista d'IU al Parlament Europeu, i el número dos també serà Antonio Gutiérrez Díaz. Un dels fets que reflecteix de totes totes el divorci entre el PSOE i la Unió General de Treballadors és la presència en la llista europea de Manuel Villar de la UGT de Galicia.

Esquerra sociològica i esquerra política

El socialista Alonso Puerta, que anirà en tercer lloc en la llista d'Izquierda Unida per a les eleccions europees, va manifestar en el seu discurs als delegats que calia diferenciar entre l'esquerra sociològica i l'esquerra política de l'estat espanyol: «Hem de reconèixer, quan ens plantegem la natu-

donar un pas fonamental per a la unificació conseguint reintegrar els prosoviètics d'Ignacio Gallego en el PCE, cosa que era lògica tenint en compte que la *perestroika* provinent de Moscou desarmava les tesis que havien dut a la separació dels comunistes, la unitat de l'esquerra a hores d'ara no ha estat assolida: Santiago Carrillo continua sense voler contribuir a l'aliança amb els seus companys d'abans, i prefereix fer fracassar unes eleccions darrere d'altres. Tampoc els comunistes catalans de Joan Ramos estan per la unificació, i això posa en una difícil situació el PSUC, que ha de lluitar entre la seua fidelitat al PCE i el seu projecte de la Iniciativa per Catalunya; tot i això, el diputat en el Parlament de Catalunya, i ara nou senador, Roc Fuentes, veu bastants probabilitats que IC pugui unir-se al projecte d'IU.

La federació de l'estat

Per concloure la primera Assemblea General Federal d'Izquierda Unida, la presidenta, Teresa Domingo, es despedí dels delegats de les diferents comunitats autònomes en les quatre llengües de l'estat espanyol.

Aquest fet era un petit reflex de les intencions d'IU —contemplades en el programa aprovar a l'Assemblea— d'avançar cap a la federació de l'estat espanyol. Per aconseguir-ho es proposa la reforma dels estatuts d'autonomia; però en cap moment no es va parlar de l'autodeterminació dels diferents països que formen Espanya. Si es tractava de tenir presents els interessos de totes les nacionalitats quan es va elaborar la llista de candidats a les eleccions europees, perquè, com va dir el portaveu de la Comissió de Candidatures, «si reconeixem l'estat espanyol com una realitat multinacional, hem de començar a treballar d'acord amb aquesta realitat».

Enmig d'una atmosfera d'optimisme, els més convençuts auguraven que la llista escollida per presentar-se a les eleccions europees obtindrà set o vuit eurodiputats. Fins i tot Julio Anguita es va atrevir a dir, mentre rebia els aplaudiments dels delegats després d'haver estat elegit candidat a la presidència del govern, que amb aquest suport ja se sentia president del govern.

Malgrat que els somnis d'Anguita no passen de ser-ho, s'obrin bones perspectives per a l'esquerra espanyola; aquestes, però, hauran de ser revalidades amb un bon treball en el debat sobre l'estat de la nació, i sobretot en la primera gran prova de foc que seran les eleccions al Parlament Europeu. □